

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Milan Rossi a přísedících Evy Lisé a Zdeňky Svobodové v hlavním líčení konaném v Praze dne 19.01.2016
t a k t o :

Obžalovaný

M [REDACTED] B [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], bytem [REDACTED]

je v i n e n , ž e

dne 1.1.2013 přibližně v době od 20.50 hod. do 23.30 hod. v Praze 2, [REDACTED] v bytě č. [REDACTED] ve [REDACTED] patře domu č. [REDACTED], kdy v důsledku dobrovolného a vědomého požití psychotropních látek v kombinaci s alkoholem byly jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti vymizelé, poté, co s ním poškozená M [REDACTED] U [REDACTED] šla dobrovolně do předmětného bytu, začal na tuto proti její vůli sahat, protože jej poškozená odstrčila s tím, že chce z bytu odejít, na což jí obžalovaný sdělil, že nikam nepůjde a v bytě zůstane spát, a když poškozená ustupovala ke vchodovým dveřím bytu, začal na ni křičet kam jde, násilím jí v odchodu zabránil, vytrhl jí z ruky mobilní telefon a hodil s ním o zem, a když jej poškozená zvedala, odtáhl ji za současného cloumání a tahání za vlasy na toaletu, kde ji natlačil na zem a přikázal jí, aby tam zůstala, přičemž jí bral mobilní telefon a házel jej nejprve na zem a později zadní kryt telefonu do záchodové mísy, přičemž poškozené se podařilo utéct až poté, co se vstupu do bytu začala domáhat V [REDACTED] D [REDACTED], kterou na místo přivolala matka obžalovaného, přičemž jednání obžalovaného v poškozené vyvolalo obavu o její život s akutní stresovou poruchou, která se rozvinula v posttraumatickou stresovou poruchu z důvodu prožitých mučivých útrap, jež vyústily v několik měsíců trvající poruchu duševního zdraví, pro kterou poškozená nebyla práce schopna po dobu nejméně 2 měsíců a její psychiatrické i psychologické léčení nebylo do doby zahájení trestního stíhání ukončeno,

t e d y požitím návykové látky se úmyslně přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného, spočívajícího v tom, že jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

zločin **opilství** podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 171 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 82 odst. 3 zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. j) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost veřejně se osobně poškozené **omluvit** a poskytnout poškozené přiměřené zadostiučinění, jako podmínku osvědčení se ve zkušební době.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen uhradit** poškozené M [redacted] U [redacted] nar. [redacted], trvale bytem [redacted] na náhradě nemajetkové újmy částku 100.000,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená M [redacted] U [redacted], nar. [redacted] se zbytkem svého nároku na náhradu škody **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavních líčení vzal soud za zjištěný a prokázaný následující skutkový děj. Dne 4.1.2013 přijala Policie ČR trestní oznámení od M [redacted] U [redacted] o skutečnostech, které prožila dne 1.1.2013 v bytě M [redacted] B [redacted], který se nacházel nedaleko [redacted] Policie oznámení zapsala a opatřila lékařské vyšetření poškozené.

Nepochybným z prvotního ohlášení bylo, že se s obžalovaným seznámila přes JUDr. D [redacted] Š [redacted] který tuto skutečnost opakovaně potvrzoval.

Nesporným zůstalo, že si spolu poškozená a obžalovaný domluvili společnou večeři dne 1.1.2013. Tuto skutečnost potvrdil i V [redacted] K [redacted] spolubydlící poškozené s tím, se jedná o známého JUDr. Š [redacted] a že domů dorazí později.

Nesporným zůstalo, že během večeře poškozená telefonicky informovala svědka Š [redacted] o tom, že se schůzka uskutečnila, což svědek rovněž svědek potvrdil.

Nesporným bylo, že se oba během večeře domluvili na návštěvě bytu v [redacted] [redacted] za účelem jeho prohlídky, jako zajímavé lokace interiérů pro pracovní potřeby poškozené, což potvrzoval obžalovaný.

Nesporným zůstalo, že klíče od bytu v [redacted] do restaurace La Bodeguita del Medio v Kaprově ulici na telefonické přání obžalovaného přivezla V [redacted] D [redacted] asistentka v rodinném podniku B [redacted], společnosti [redacted] což svědkyně pod přísahou potvrdila.

Nesporným bylo, že v době příjezdu V [redacted] D [redacted] do Kaprovy ulice, obžalovaný již nebyl schopen řídit motorová vozidla, neboť pil alkohol, což potvrdila svědkyně, která po předání klíčů, odvezla jeho vůz a oběma hostům objednala taxi.

Nesporným bylo, že v době volání taxi, okolo 20:20 hod. se obžalovaný choval jako mírně opilý, ale zábavný a konverzující společník, což potvrdila poškozená, i svědkyně D [redacted]

Řidička taxislužby J [redacted] S [redacted], která se na místo dostavila pár minut po zavolání, ale 30 minut čekala na posádku, podle záznamů vozu RZ: [redacted]

Nesporným zůstalo, že obžalovaný vezl z restaurace láhev vína.

Nesporným zůstalo, že se během večera (již z bytu v [redacted] podle časového plánu) poškozená dovolala matce obžalovaného I [redacted] B [redacted], které řekla, že se nachází v bytě poblíž [redacted] a že jí její syn nechce pustit odejít, že mu jde od pusy pění, že má obavu, [redacted], na což jí matka odpověděla, že to asi [redacted] že si vzal asi nějakou drogu, tak ať mu uvaří čaj. Matka obžalovaného jako svědkyně, která v hlavním líčení nevyužila svého práva odmítnout vypovídat, rozhovor potvrdila s tím, že do bytu vyslala V [redacted] D [redacted]

Nesporným zůstalo, že V [redacted] D [redacted] potvrdila telefonát I [redacted] B [redacted] okolo 22:30 hodin, o tom, že s M [redacted] je zle, že v bytě [redacted] drží na záchodě nějakou slečnu a žádala jí, aby na místo ihned jela.

Nesporným bylo, že když se svědkyně D [redacted] na místo dostavila, do domu se dostala s mužem, který bydlí naproti B [redacted] a zaklepala na dveře, otevřel ji obžalovaný a u úst měl pěnu. Když se pokusil dveře zavřít, stčila do nich svědkyně nohu a toho využíla poškozená a vyběhla ven z bytu.

Bylo postaveno na jistotu, že z bytu vyběhla až na ulici, klepala se strachem, byla bez kabátu, kabelky a osobních věcí.

Nesporným bylo zjištěno, že když poškozenou svědkyně D [redacted] vezla domů, vypověděla ji o situaci v bytě totéž, co Policii při oznámení.

Nesporným byl i stav poškozené po napadení, který popsal i V [redacted] K [redacted] jehož vzbudila po půlnoci velká rána do okna pod nímž stála poškozená. Třásla se, brečela, byla v šoku a říkala, že ji ten chlap napadl.

Nesporné je, že následující ráno 2.2.2013 poškozenou její matka Z [redacted] M [redacted] odvezla na lékařské ošetření, dále k psychologovi a doprovodila ji na policii, kam byla poškozená schopná se dostavit až dne 4.1.2013.

Nesporné je z výpisu z uskutečněné telefonické komunikace telefonních čísel obžalovaného, jeho matky, poškozené a V [redacted] D [redacted] zajištěného v souladu s § 88a trestního řádu, že poškozená telefonovala v době činu 1.1.2013 ve 22.53.32 hod. R [redacted] Š [redacted] dne 2.1.2013 v 15.38 hod. pak do Denního psychoterapeutického centra. Dne 1.1.2013 poslala 2 sms v 19.08 a 19.33 hod. na číslo registrované na spol. CET 21. Matka obviněného telefonovala 1.1.2013 ve 22.42 hod., 22.58 hod., 23.04 a 23.07 hod. na služební telefon V [redacted] D [redacted] v rozmezí od 22.49 hod. dne 1.1.2013 do 02.50 hod. dne 2.1.2013 uskutečnila 56 hovorů se synem (obviněným) na mobil a 5x telefonovala ne pevnou linku registrovanou na obviněného, dále přijala 3 hovory od V [redacted] D [redacted] a přijala 48 hovorů z mobilu obviněného a 7 hovorů z pevné linky obviněného. Obviněný B [redacted] pak od 22.26 hod. 1.1.2013 do 02.16 hod. 2.1.2013 telefonoval své matce 75x a 15 hovorů od matky přijal (od 22.49 do 01.49 hod.), dále 15x telefonoval na pevnou linku registrovanou na firmu [redacted] a 10x na mobilní telefon registrovaný na tutéž firmu, přičemž z tohoto telefonu přijal 2 hovory dne 2.1.2013 v 01.04 a 02.08 hod.

Nesporné je, že v bytě V [redacted] D [redacted] s matkou obžalovaného ráno našly kabátek poškozené schovaný v šuplíku kuchyňská linky a její kabelku na zemi na WC. Kabelku a bundu z bytu V [redacted] D [redacted] odvezla a předala JUDr. Š [redacted] Ten potvrdil jejich předání poškozené. Chyběl jen pásek do kalhot a spona (skřípec) do vlasů.

K objektivnímu zjištění následků, které jednání obžalovaného zanechalo na psychice Mgr. M [redacted] U [redacted] soud provedl důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, z jehož závěrů vyplynulo, že poškozená je schopna správně vnímat prožívanou událost a tuto si správně zapamatovat a reprodukovat. Nemá přitom sklon ke zkreslování výpovědi, trestní oznámení bylo motivováno obavami z možného opakování jednání obviněného a také doporučením psychologa. Výpověď poškozené je jako

celek i v jednotlivostech věrohodná. Poškozená vykazuje znaky viktimizace, která se zprvu projevovala akutní stresovou poruchou, na kterou navázala posttraumatická stresová porucha, přičemž obě tyto poruchy se vyvinuly v důsledku jednání obviněného. K tomu znalci rozvedli, že poškozená byla do projednávané události jedincem společensky dobře adaptovaným, čínorodým, aktivním, s kladným vztahem k lidskému okolí a důvěřivým. Po prožitém poškozená nebyla schopna vykonávat zaměstnání, její každodenní život byl a je poznamenán neustálou úzkostí, fobiemi, neschopností být o samotě, zvládat běžné domácí úkony, vážnou poruchou spánku. Protože poškozená byla zcela integrovanou osobností, bez sklonnů k úzkostným reakcím, tak přítomnost posttraumatické stresové poruchy v intenzitě, kterou znalci objektivně zjistili, svědčí o mimořádně silném traumatickém prožitku. Poškozená se přitom snaží vzniklé poruše nepodléhat, vyhledala lékařskou i psychologickou pomoc a snaží se nastoupit do zaměstnání pod clonou protiúzkostného farmaka [REDAKCE], přestože zjištěná porucha ještě neustoupila. Pracovní neschopnost byla vystavena do [REDAKCE] když její pracovní schopnost byla zcela vymizelá z důvodu těžké posttraumatické stresové poruchy. Bez léku [REDAKCE] by práce schopna nebyla ani v omezené míře. Pro mučivé útrapy a déletrvající poruchu duševního zdraví znalci její újmu na celkovém zdraví označili za těžkou, když léčení psychiatrické i psychoterapeutické potrvá ještě nejméně několik měsíců. Trvalé následky prozatím není možné vyloučit ani potvrdit. Poškozená ale vynakládá úsilí, aby dosáhla zlepšení duševního stavu.

Soud provedl důkaz ke zjištění objektivní i subjektivní věrohodnosti poškozené znaleckým posudkem a výsledkem znalců a zjistil, že znalci shledali, že poškozená není osobností asociální či antisociálně zaměřenou, naopak její společensky zaměřená sebevláda je dobré úrovně a systém zábran je dostatečně strukturován, vyloučili její tendence vypovídat zkresleně a tendenčně. Nejistili tendence ke zveličování či zkreslování prožitého, nepozorovali ani snahy těžít ze vzniklé situace ve svůj prospěch.

K událostem uvnitř bytu měl soud k dispozici výpověď poškozené a obhajobu obžalovaného.

Soud zamítl návrh obhajoby na konfrontaci mezi obžalovaným a poškozenou, neboť ačkoli je čin obžalovaného posuzován jako trestný čin opilství, nemění to nic na skutečnosti, že povaha skutku, způsobila poškozené vážnou újmu na zdraví, která vyústila v posttraumatickou stresovou poruchu, jež ke dni návrhu stále přetrvával. U poškozené se znalecky popsáno objevují stavy depresivní úzkosti a fobie. Do dnešního dne navíc u poškozené stále přetrvává nespavost. Poškozená lékařskou zprávou Prim. MUDr. Martina Jarolímka doložila, že tento stav bude přetrvávat ještě několik měsíců, proto nebylo možno s návrhem na provedení důkazu konfrontací souhlasit.

Obžalovaný nejprve odmítl k věci vypovídat s tím, že nemá k dispozici k nahlédnutí spis a poukázal na to, že jde o banální nedorozumění mezi ním a poškozenou, přičemž poškozená má problémy s muži (problémy s předchozími známými, v zaměstnání si také stěžovala na muže). Objektivně nebylo nijak prokázáno, že by jí byly způsobeny psychické potíže, její subjektivní pocity jsou zcela hrané s úmyslem způsobit poškození psychiky obžalovaného.

Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že si nevzpomíná na tu událost, neví, co se stalo a proč se to stalo. Na věci před události a po události si nepamatuje. Chtěl by říci, že také to období, které od té doby uběhlo, tak si nevzpomíná, na co si vzpomínal, už jsou to dva roky. Chtěl by se omluvit za to, co se stalo, ale nevzpomíná si na to a není schopen podat žádné důkazy. Ohledně svého zdravotního stavu, kvůli kterému byl neustále léčen [REDAKCE] využil svého práva a k věci nevypovídal, nebude odpovídat na žádné dotazy. Na základě rady jeho obhájce nechce diskutovat jeho osobní detaily.

Vzhledem ke znaleckému zjištění, že poškozená není osobností asociální či antisociálně zaměřenou, naopak její společensky zaměřená sebevláda je dobré úrovně a systém zábran je dostatečně strukturován, vyloučili její tendence vypovídat zkresleně a tendenčně. Nejistili tendence ke zveličování či zkreslování prožitého, nepozorovali ani snahy těžít ze vzniklé situace ve svůj prospěch, soud uvěřil popisu události poškozenou, u níž neshledal reálný důvod touhy ublížit a přitížit obžalovanému, kterého z dřívějšíka neznala a věděla, že je známým jejím kamaráda JUDr. Š [REDAKCE]

Poškozená popisovala danou situaci opakovaně V [REDAKCE] D [REDAKCE] V [REDAKCE] K [REDAKCE] matce, MUDr. J [REDAKCE] a Policii ČR, přesto shodně, nikoli naučeně a soud měl možnost se při osobním výslechu poškozené přesvědčit, jaká traumata jí vyvolávání vzpomínek na situaci vyvolávalo. Přesto se snažila pokud možno věcně popisovat situace, které v ní 1.1. nutně musely vyvolat nejen úzkost a stud, ale i obavu o život. To vše v zájmu spravedlnosti a zabránění opakování podobné situace.

Tak soud zjistil, že během večera v restauraci odešel 3x sám – jednou telefonovat, poté za V [REDAKCE] a jednou, před odchodem, na WC. V době, kdy vystoupili z taxíku, se začal chovat roztěkaně, šel rychle, na její výzvy ke zpomalení nereagoval, otáčel se k ní, ale nezpomalil. V bytě byla zima, v kuchyni otevřel víno a nalil jí. Poté jí byt ukazoval, nakonec jí dovedl do ložnice (s výhledem na Pražský hrad), kde jí uchopil za ruce a posadil jí na postel. I v této době byl slušný a milý. Řekla mu, že není zvyklá na takové chování, že si jen tak někoho nepustí k tělu, nezajímá jí jeho majetek a chce jej poznat jako člověka. Řekl, že ví, že ženy kolem něj ho chtěly obrátit o peníze a začal na ni sahat. Vzal jí sponu z vlasů. Reagovala tak, že už je pozdě, ona musí do práce, a aby šli na domluvený country večer. V tu chvíli začal být agresivní, řekl, že ona nikam nepůjde a bude spát tam. Když začala protestovat, zvednul se, sundal jí pásek ze šatů a spolu se sponou jej schoval do šuplíku u komody. Když mu sdělila, že se jí to nelíbí, vzal deku, do které jí zabalil a útržkovitě začal říkat: „Sed', sed', sed' na tomhle místě, tady sed'“. Najednou na ni začal divně zírat, spadl mu dolní ret, měla pocit, že před ní stojí „úchyl“. Z milého muže se změnil na úplně jinou osobu. Měla pocit, že na ni přichází [REDAKCE] bylo jí nevolno. Uvědomovala si nebezpečí, a že se nedostane z bytu. Začala ustupovat z ložnice ke kuchyni, na což na ní začal hrozně rvát: „Co děláš, co děláš, kam jdeš?“ V kuchyni z kabelky vzala telefon a šla ke vchodovým dveřím. Stále na ni řval, pak jí tahal násilím od vchodových dveří a cloumal s ní. Telefon jí vyrval z ruky a hodil ho vší silou na zem. Na její prosby, že potřebuje na vzduch, že jí je zle, má [REDAKCE] nereagoval, cloumal s ní, tahal ji za vlasy, chtěl jí vzít kabelku z ruky a násilím ji dotlačil na záchod, kde jí natlačil na zem a řekl jí, že tam zůstane. Stále na ni křičel, cloumal s ní, tahal jí za vlasy. Vzal

jí telefon, hodil s ním o zem, chtěl ho po ní zpět. Pak už mu podávala jen zadní kryt telefonu (když si uvědomila, že telefon jí může zachránit), házel ho do záchodové mísy a nutil ji, aby mu ho podávala, což ze strachu učinila. V tu chvíli si všimla, že si hraje i se svým mobilem, mačkal ho apod. A viděla, že má pusy plnou pěny, která mu ztékala po tvářích na tričko. Při hraní s telefonem asi omylem vytočil nějaké číslo, neznámá žena z hlasitého odposlechu ho začala oslovovat, čehož využila a popsala jí situaci (i s pěnou u pusy s tím, že má asi [REDAKCE]). Žena jí řekla, že je matkou M [REDAKCE], ať není hysterická, že to není [REDAKCE], že si asi vzal nějakou drogu, ať ho uklidní a udělá mu čaj. Zoufale ženu prosila, aby jí věřila, že mu nemůže vařit čaj, že je agresivní, nechce jí pustit ven a má velikou sílu. Žena opakovala, ať není hysterická, že jí nepomůže, neboť je daleko, ale že do bytu pošle služebnou V [REDAKCE], na což jí řekla, že to nestačí, neboť V [REDAKCE] nemá klíče. M [REDAKCE] v průběhu hovoru telefonát ukončil a začal k ní být ještě agresivnější. Když mu na jeho dotaz řekla, že je v pohodě, začal jí ubližovat ještě víc. S ohledem na sdělení matky, že si asi vzal drogu (pochopila, že s ním má zkušenosti z minula) a její zkušenosti ze studia psychologie na vysoké škole, začala hrát roli oběti, hovořila potichu a pomalu a pomalu se i pohybovala. Situace se ale nezměnila, stále házel kryt telefonu do záchodu. Cítila se strašně bezmocná a vyčerpaná, začala se smířovat s tím, že ji M [REDAKCE] zabije. Matka se mu snažila opakovaně dovolat, on hovor několikrát přijal, přitom ji vždy žalostně prosila, aby jí pomohla, že se bojí o život, na což matka reagovala, že je hysterická a ať mu uvaří čaj. Snažila se tedy pravou rukou složit telefon dohromady, což se jí nakonec podařilo a ve 22.52 hod. volala dr. Š [REDAKCE], což tento zaznamenal a poslal jí zpět sms, kterou již nedostala, neboť si jejího pokusu všiml, telefon jí z ruky vzal a hodil s ním větší silou na zem. Služební telefon se z kabelky bála vzít, neboť na každý pohyb reagoval agresivně. Zkusila opět změnit strategii a začala mu tvrdit, že za dveřmi je V [REDAKCE], která má telefon, který on po ní požaduje. Po nějaké době (pro ni nekonečně dlouhé) jí asi uvěřil a šel ke dveřím. Vyběhla za ním, on byl stále agresivní, tahal jí za vlasy, cloumal s ní, bránil jí v přístupu ke dveřím. Vší silou se dostala ke dveřím, otevřela je a tam V [REDAKCE] skutečně byla. Začala na ni volat, ať jí pomůže. M [REDAKCE] zavíral dveře, které, ona otevřela a vyběhla do mezipatra, kde dostala záchvat úzkosti, pláče, strachu – všechny emoce převládly. Viděla, že M [REDAKCE] se zaměřil na V [REDAKCE], tahal ji za vlasy, chtěl ji vtáhnout dovnitř. Ona se mu vyvlíkla, doběhla k ní, chytila ji za ruku a utíkala s ní z domu. V [REDAKCE] jí uklidňovala, že M [REDAKCE] za nimi nejde, že je zamkne do auta a budou v bezpečí. Do vozu jí volala matka M [REDAKCE] a vynadala jí, že ho tam nechala samotného, a aby pro ni okamžitě přijela. V [REDAKCE] ale slíbila, že ji nejprve doveze domů, stále ji uklidňovala, dala jí svojí bundu a vyrazily k [REDAKCE]. Před dálnicí u sjezdu na jižní spojku natankovala a koupila jí pití. Ona byla stále v šoku, z něhož se nemohla dostat. V [REDAKCE] jí rtěnkou napsala číslo na ní a slíbila, že všechny její věci, které zůstaly u M [REDAKCE], jí přiveze.

Nesporné bylo, že JUDr. Š [REDAKCE] pak skutečně vola, že má věci poškozené u sebe v kanceláři a poškozená si pro ně s matkou byly.

Nesporné také je, že matka obžalovaného nabízela poškozené odškodnění, a že jí koupí nový telefon, což potvrdila I [REDAKCE] B [REDAKCE], poškozená a její matka.

Je postaveno najisto, že poškozená vyhledala psychiatrickou i psychologickou pomoc. Začala navštěvovat psychiatra MUDr. Jarolímka a klinického psychiatra PhDr. Dlabala. Dále utrpěla pohmožděnin na rukou.

Svědék MUDr. Martin Jarolínek potvrdil, že dne 2.1. se mu ozvala poškozená s tím, že jí někdo doporučil. Zavolala, že se jí stala nějaká tragická událost, a že s ním potřebuje mluvit a plakala. Dvě hodiny u něj v ordinaci setrvala a povídala mu, že sháněla nějaké prostory pro natáčení a ten kamarád jí řekl, že zná někoho, a že ten pronajímá nádherný byt nebo dům na nábřeží, a že by se tam mohla zajít podívat. Ona tam jela bez doprovodu a popisovala mu, jak jí tam prováděl velkým bytem a ona tam byla, aby prozkoumala interiéry pro natáčení, a že začal být pak podivný a ona získala domněnku, že je pod vlivem drog. Neměl z toho pocit, že by se ten dotyčný člověk pokoušel o znásilnění, ale nějak měl, jak mu to popisovala, potřebu se jí nějak zmocnit a znehybnit jí. Tahal ji za vlasy a někdy ji za vlasy táhl, pak ona unikla na toaletu v tom bytě, a že měl pěnu u úst a nutil ji opakovaně, aby vzala mobil, hodila ho do WC mísy a zase ho vylovila a zase ho tam hodila. Ona to tedy vykonávala. K většímu fyzickému násilí nedošlo. Pak jí na toaletě zamkl, a někdy odešel, a jí se podařilo telefonicky spojit s jakousi uklízečkou, či posluhovačkou, která tam k tomu pánovi docházela. Nejdřív zavolala mámě toho obžalovaného. Ví, že mluvila s jeho mámou, ta se jí snažila nějak uklidnit, že o nic nejde. Pak tam ta posluhovačka přišla, a uprchly společně z toho bytu. To bylo k ránu. Jemu se ozvala dopoledne a ještě byla zjevně v šoku. Poskytl jí první psychiatrickou pomoc. Vyslechl ji a dal jsem jí nějaké léky proti úzkostem, aby se zklidnila.

Svědék v této fázi výsledku výslovně prohlásil, že jí domluvil, aby to nahlásila policii a tak začala její terapie s tím, že si zprvu myslel, že to bude šoková reakce, která přejde, ale ono to přetrvávalo. Byla pořád hodně ovlivněná tím zážitkem, bála se lidí, bála se vycházet ven a opakovaně se vracela k tomu zážitku, nasadil jí tedy antidepressiva. Když už to trvalo několik týdnů, tak už to není jen šoková reakce. Stále měla problém seznamovat se s muži. Toto období trvalo asi rok. Potom už byla klidnější, seznámila se s nějakým mužem. Antidepressiva už neužívá. Poškozená se minimálně 12 měsíců nemohla vrátit do práce. [REDAKCE] To bylo to nějak po roce a půl od doby, co u něj byla poprvé.

Protože lékař psycholog musel akceptovat tvrzení poškozené, že byl pod vlivem návykové látky, a protože takové tvrzení zaznělo i od matky obžalovaného, a protože skutečnost, že [REDAKCE] vedl soud dokazování i k této možnosti ovlivnění obžalovaného, kromě prokázání alkoholu.

Ze svědeckých výpovědí soud zjistil následující skutečnosti. Svědkyně V [REDAKCE] D [REDAKCE] uvedla, že do bytu dorazila kolem 23.15 hod. Zkoušela zvonit na zvonky, ale asi nefungovaly. Asi po 30 minutách jí do domu pustil soused B [REDAKCE] Přes dveře slyšela hlasitější rozhovor – muž byl M [REDAKCE] Klepala na vstupní dveře a říkala „tady je V [REDAKCE]“. M [REDAKCE] ihned pootevřel dveře bytu, pusou měl plnou pěny, tričko na sobě celé mokré. Za ním stála žena. M [REDAKCE] chtěl zavřít dveře, čemuž zabránila tím, že dala nohu do dveří a přetlačovala se s ním. Toho využila žena a podařilo se jí vyběhnout ven z bytu a seběhla do mezipatra,

načež M. začal tahat do bytu ji. Ubránila se mu a utekla za ženou. Na to M. zavřel dveře. Z jeho chování ona měla velký strach, nikdy ho takhle neviděla, měl obrovskou sílu, bylo zřejmé, že je pod vlivem nějakých omamných látek.

bylo veřejným tajemstvím, že M. užívá nějaké drogy. Nikdy ho neviděla si drogu aplikovat, ale paní B. ji několikrát volala v době, kdy byl pod vlivem takové látky, aby se o něj postarala. Pravděpodobně to užíval pravidelně, a pokud se napil vína, docházelo k nějaké reakci a pak volal matce. Stalo se to nejméně 5x za posledních 8 měsíců. Měla pocit, že jeho chování se s každým incidentem stupňovalo. Při posledním incidentu už agrese byla velká, celá se klepala. Ode dne, kdy u B. ukončila pracovní poměr, byla uvedena sms první kontakt z jejich strany.

Když ještě tu noc V. naložila na její přání paní B. a jely do , kde si otevřely klíči matky, ale byt byl zamčen zevnitř a nemohly odemknout a paní B. hovořila s M. přes mobil, pořád opakoval, co svědkyně řekla poškozené a proč to udělala. Byl zmatený. Pak otevřel dveře – již byl převlečený, matku nepoznal – stále jí říkal, ať zavolá matku. Pak začal rozhazovat v bytě věci, některé házel i ven na ně. Poté vyšel z bytu a měl v každé ruce kuchyňský nůž. Jedním šerموval před svojí matkou, druhý hodil po ní (uhnula mu).

Pak na chodbu vyšel soused P. D., co je to za kravál, na což paní B. řekla, že se syn jen opil a nechce ji pustit do bytu. Soused ale zavolal policii, která do bytu násilím vstoupila a po nějaké době M. spoutala. RZS jej odvezla do nemocnice. Policie se ptala, zda M. užil nalezený nůž, ale matka řekla, že to je její nůž. Druhý přitom před policií stihla schovat. M. zůstal hospitalizovaný a měly přijít až ráno. Paní B. v bytě přespala, ona tam zůstala do cca 04.15 hod. V bytě našly kabátek poškozené schovaný v šuplíku kuchyňská linky a její kabelku na zemi na WC. Skřípec do vlasů poškozené nenašla, ale paní B. říkala, že ho tam viděla. Kabelku a bundu z bytu odvezla a předala Dr. Š., který vše vrátil poškozené.

P. D. vypověděl, že je probudily zvuky v bytě B. Když trval dlouho a probudily zbytek rodiny, sešel dolů a před bytem stála paní B. a nějaké žena let stará. Z bytu se ozýval spíše zvířecí řev, obžalovaný neustále běhal ke dveřím a do bytu a na hlavní chodbu vyhazoval různé předměty. Viděl obžalovaného v nepřičetném stavu, absolutně nereagoval, házel předměty po ženách i po něm. Proto volal na policii.

Z. M., matka poškozené, vypověděla k této okolnosti, že na schůzce jí matka obžalovaného nejprve povídala, jak je její syn úžasný, že určitě žádné drogy nikdy nebral a nebere, jediné, co jí napadá, že mu někdo drogu dal do pití nebo jídla. Paní B. chtěla uhradit vzniklou materiální škodu a pozvala jejich rodinu k nim do na návštěvu (což svědkyně odmítla). Měla pocit, že p. B. se chová jakoby „uměle“ – na pokyn brečela, hned byla v pořádku.

Matka obžalovaného v hlavním líčení uvedla, že zda M. bere nějaké léky, drogy či nadměrně požívá alkohol úplně nevěděla, to se nedá říci. Samozřejmě po incidentu M. hodně kontrolovali, dokonce si zařídila přístroj na kontrolu moči, objednávala tento tester v Londýně a vždy, když se jí zdálo, že by M. něco užil, tak ho dala na kontrolu moči, a

hned je na tom vidět, zda je tam alkohol, nebo něco jiného. Samozřejmě, že M. viděla už opilého, ale že by vědomě viděla či věděla, že M. bere nějaké drogy, tak to rozhodně ne.

Ze záznamu o zajištění osoby ze dne 2.1.2013 vyplývá, že v 02.09 hod. byla policejní hlídka vyslána do [redacted], odkud se měl ze [redacted] patra ozývat velký křik a rány. Před bytem stála matka uzamčeného muže a paní V. D. Když muž nereagoval na výzvy, policisté do bytu vstoupili násilím. V jedné z místností seděl na parapetu otevřeného okna muž, který nesrozumitelně skučel a občas vykřikl „help“. Matka muže odvedla jeho pozornost natolik, že policisté jej mohli strhnout z parapetu, ale muž i poté kladl silný a aktivní odpor a pokusil se policistovi vytrhnout služební zbraň z pouzdra. Protože i na zemi byl nevladatelný, byla mu přiložena pouta na ruce za zády i na nohy.

Soud provedl důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie ke zjištění duševního stavu obžalovaného. Vyšetřením znalci nezjistili závislost na alkoholu. [redacted]

[redacted] edl, [redacted] Při nynějším znaleckém zkoumání znalci [redacted] zcela popřel). Frekvence zneužívání není taková, aby vyvolala závislost či ovlivnila jeho pracovní i sociální fungování. Agresivní chování není jeho trvalým osobnostním rysem, vyskytlo se v souvislosti s kvalitativní poruchou vědomí, která je dobře zadokumentována, neboť při ní byl hospitalizován na psychiatrické klinice VFN. V obou případech zaznamenán silný neklid, paranoidní myšlení, úzkost a narušená komunikace s okolím. [redacted]

[redacted] kde však lékaři vycházeli čistě jen z anamnestických údajů od obviněného, přičemž lékaři neměli lékařské zprávy z května 2012 a 2.1.2013 z psychiatrické kliniky z Prahy o [redacted]

[redacted] Znalci však upozornili, že obviněný měl [redacted] selhávání dýchacího systému, což není příznak [redacted] Znalci shledali diagnostické závěry bratislavských neurologů nesprávnými, neboť vychází z anamnézy (kdy řada anamnestických údajů, které měli neurologové k dispozici, neodpovídá skutečnosti) nikoliv z objektivního vyšetření. Znalci dále popsali účinky [redacted]

[redacted] Zcela obdobný klinický stav pak byl popsán i při hospitalizaci obviněného dne 2.1.2013, [redacted] V obou případech byl propuštěn s diagnózou duševní poruchy a poruchy chování způsobené [redacted]

Soud doplnil dokazování znaleckým posudkem z oboru toxikologie, proto aby zjistil, zda byl obžalovaný v tempore crimes intoxikován podle klinických a somatických projevů, které vyplývají z výpovědi účastníků, policie a znalce, a aby mohl posoudit existenci možné vnitřní poruchy - choroby, která se periodicky objevuje, možné [redacted] konstatované znalci, psychiatrickou klinikou a experty neurologické kliniky v Bratislavě v závislosti na absenci objektivními metodami možného zjištění přítomnosti [redacted], a stanovit,

vyšetřili a na základě toho rozboru jsme zkonstruovali jeho vývoj a současný stav a pak samozřejmě celou kritickou situaci. Pokud jde o jeho anamnézu, tam jsme neshledali nějaké závažnější odchylky. Vyvíjel se celkem příznivě, celkem v dobrém rodinném zázemí, velmi ochranném, atd., vystudoval vysokou školu, takže tam se dá předpokládat, že ty dispozice hlavně intelektové, byly velmi dobré, což trošičku kolidovalo s tím výkonem, který podal během vyšetření.

Tam byl zjištěn určitý [REDAKCE] a to souhlasilo i s psychologickým vyšetřením, které pocházelo z Bratislavy. Tato skutečnost není forenzně nějak významná, ale je důležitá, že nějaký úbytek tam nastal, tudíž lze předpokládat nějaké faktory, které to způsobily, to je na začátek. Za druhé, on se velmi dobře společensky etabloval, [REDAKCE] takže se předpokládá, že je člověkem profesionálně velmi zdatným. Ta věc, která byla projednávána, ta historie i ta pozice, celkem jaksi nejdou dohromady, tedy museli jsme se zabývat tím, že jsou okamžiky, z kterých vypadává z normálního toku chování, a to buď má příčinu, nebo nemá.

Jde o to, že ta příčina může být jaksi vnitřní, tzn. poruchou, chorobou, která se periodicky objevuje, v tom případě jsme uvažovali [REDAKCE], [REDAKCE] Chci jen podotknout, že to vyšetření tam bylo velmi důkladné, ale neprokázalo objektivními metodami přítomnost [REDAKCE], přesto závěry vyzněly tak, [REDAKCE]. Nicméně tudíž musíme konstatovat, že pouze anamnestické nikoli objektivní vyšetření, které mělo podepřít [REDAKCE] byly důvodem k těmto závěrům. Ty anamnestické údaje byly neúplné.

K dotazům obhájce znalec uvedl, že při útoku v roce [REDAKCE] [REDAKCE]. Klinické prokázání je to, že na tom člověku pozoruji nějaké známky, jednak z oblasti somatické, jednak v oblasti chování. Pokud jde o oblast somatickou, jsou tam náznaky, jak jsem říkal oběhového a dýchacího systému, které se projeví pěnou, která pochází z plic, selhávání plic. Toto selhávání nemohlo být zapříčiněno [REDAKCE] nemohlo být zapříčiněno jinou látkou. Navíc tam bylo [REDAKCE] které znamená ovlivnění psychostimulační látkou, tedy mohl tam být [REDAKCE] to je v té somatické oblasti. Somatické příznaky si myslím nemohou mít jiný výklad než intoxikaci, třeba ale s jinou látkou, ale s psychostimulačními účinky, [REDAKCE] Myslím si, že to nemohou způsobit léky, které jsou volně v lékárně k prodeji. Dne 11.9. byla prokázána intoxikace, ale byl to jeden důkaz, že dochází dále k abusu, byla tam na místě policie. 11.9. byla laboratorně prokázána intoxikace.

Ze zdravotnické dokumentace jsem dospěl k závěru, že si svůj stav přivodil [REDAKCE]. Získal jsem propouštěcí zprávu z psychiatrické kliniky, kde je to takto uvedeno. K dotazu obhájce „Jak byste hodnotil, kdyby k těm psychosomatickým projevům, k tomu stresu, k té ztrátě dezorientace, došlo, aniž by došlo k použití intoxikace?“ pak znalec výslovně uvedl: „Odpovídám tak, že by k tomu nedošlo.“

Ing. Jaroslav Zikmund, toxikolog, se ve svém znaleckém výslechu odvolal na písemné znění. [REDAKCE]

[REDAKCE]
což by mohla být i reakce obžalovaného. Při [REDAKCE] to vede k útlumu dechu, až posléze až k úmrtí. Dýchací potíže, byly popsány, obžalovaný nemohl v podstatě dýchat, měl pěnu u úst. To se stává [REDAKCE] Neznamená to, že by to muselo být vždy [REDAKCE] nebo že by tyto příznaky ukazovaly, že muselo dojít [REDAKCE] prostě se tak stává.

Znalec dále uvedl, že [REDAKCE] Tam buď dochází k většímu vybuzení, nebo potom k útlumu, navíc ta distribuce, pokud je přítomen alkohol v krvi, je daleko rychlejší, krevní oběh pracuje o něco rychleji, takže distribuce [REDAKCE] je daleko značnější. Budivé látky s alkoholem by se neměly užívat, může to skutečně vést ke stavům, které vedou až k úmrtí. Takovou budivou látkou je ale i kofein a podobně.

Znalec kontaktoval jako konzultanta Dr. Valovou, lékařku pracující v Nemocnici Na Bulovce, na oddělení neurologie, a zjistil, že projev [REDAKCE] je opravdu různý. Ten dotyčný nemůže být agresivní, ten [REDAKCE] že tam není možnost agrese vůči okolí, většinou upadne do bezvědomí a podobně. Není tam to, že by tam byla zřejmá agrese vůči okolí. [REDAKCE] lze zjistit přístrojovým vybavením.

Znalec potvrdil, že klinický obraz [REDAKCE] je specifický, charakteristický, dá se říct, že pokud je obdobný, tak i bez průkazu z moči nebo krve, se dá obecně poznat.

Z psychiatrického závěru vyplynulo, že z důvodu kvalitativní poruchy vědomí v době činu obžalovaného rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zcela vymizelé, a nejednalo se přítom o patickou opilost. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný za předpokladu naprosté [REDAKCE] čehož je obžalovaný schopen o vlastních silách, takže znalci nedoporučili ochranné léčení. Je schopen chápat smysl trestního řízení a plnohodnotné účasti na něm.

I když dne 2.1.2013 opravdu nebyla na psychiatrické klinice obžalovanému zkoumána krev ani moč na přítomnost omamných či psychotropních látek, bylo to z toho důvodu, že jevil totožné příznaky doprovázené agresivitou a sebeohrožujícím chováním jako dne [REDAKCE].
Náznaky selhání oběhového a dýchacího systému, [REDAKCE] která pochází z plic, nemohlo být zapříčiněno [REDAKCE] onemocněním. Tomu odporuje i rozšíření zornic, které znamená ovlivnění psychostimulační látkou. Ač jsou samozřejmě [REDAKCE] projevy opravdu různé, je jasné, že nemocný nemůže být agresivní, [REDAKCE] ho zaměstná natolik, že tam není možnost agrese vůči okolí, většinou upadne do bezvědomí a podobně, což se dlouhodobě obžalovanému v bytě v [REDAKCE] za přítomnosti poškozené, V [REDAKCE] D [REDAKCE] P [REDAKCE] D [REDAKCE] jeho matky a lékařů, ke kterým byl matkou odvezen, prokazatelně nestalo.

Z dodatku znaleckého posudku dr. Sikory ze dne 18.1.2015 (č.l. 519 – 529) soud zjistil, že obžalovaný, ačkoliv byl řádně a opakovaně poučen o nutnosti abstinence, [REDAKCE]

zneužívá a uvádí se do stavu s následnou vážnou poruchou chování s agresivními projevy. Znalecký posudek byl vypracováván pro zjištění, zda je při obžalované popisované nemoci – posttraumatické stresové poruše – schopen účasti u hlavního líčení. Měl být depresivní ze zákroku policie 10.9.2013. Z listin však vyplynulo, že policie byla na místo zavolána na oznámení sousedů – manželů E [REDACTED] – kteří z bytu v [REDACTED] slyšeli hluk hádky a házení předmětů. Když na místo policie přijela, otevřel jim obžalovaný silně zpcený, se zakrvácenýma rukama a košilí, nereagoval na pokyny a kladl aktivní odpor. Z dalších listin vyplynulo, že [REDACTED]

[REDACTED] Nelze tedy uvést, kdy poranění prstu vzniklo. Znalec uvedl, že řada obžalovaným uváděných obtíží – pocity mrazení, odříznutí od lidí, potíže se spánkem, popudlivost a hněv, obtížná koncentrace a lekavost, mohou být stejně tak dobře důsledkem abúzu psychostimulační látky kokainu.

Svěddecké výpovědi spolu se znaleckými posudku k duševnímu stavu obžalovaného v době činu a k následkům na duševním zdraví poškozené, spolu s toxikologickým znaleckým posudkem pak vytváří důkazy, na jejichž základě je možné uzavřít, že důsledkem chování obžalovaného v noci dne 1.1.2013 v bytě v [REDACTED] č. [REDACTED] prožila Mgr. U [REDACTED] takové psychické útrapy, které je nutno kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví. Vzhledem ke kvalitativní poruše vědomí, kterou si obžalovaný způsobil vědomě požitím psychoaktivní látky a alkoholu, tento nebyl schopen rozpoznat nebezpečnost svého chování a toto své jednání ovládat, takže byl ve smyslu trestního zákoníku nepřičetný ve vztahu k zavinění zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku.

Ze spisového materiálu vyplývá, že totožný klinický obraz jako při hospitalizaci po projednávané události byl u obžalovaného objektivně popsán také dne 14.5.2012, kdy byla v jeho moči zjištěna masivní přítomnost kokainu a alkoholu.

Senát Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku, pro který je obžalovaný stíhán, lze důvodně spatřovat zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, když požitím návykové látky se úmyslně přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného, spočívajícího v tom, že jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví. Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění totiž svědčí o tom, že obžalovaný poté, co s ním poškozená M [REDACTED] U [REDACTED] šla dobrovolně do bytu č. [REDACTED] v Praze 2, [REDACTED] ve [REDACTED] domu č. [REDACTED] dne 1.1.2013 přibližně v době od 20.50 hod. do 23.30 hod., kdy byly v důsledku dobrovolného a vědomého požití psychotropních látek v kombinaci s alkoholem jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti vymizelé, začal na tuto proti její vůli sahat, protože jej poškozená odstrčila s tím, že chce z bytu odejít, na což jí obžalovaný sdělil, že nikam nepůjde a v bytě zůstane spát, a když poškozená ustupovala ke vchodovým dveřím bytu, začal na ni křičet kam jde, násilím jí v odchodu zabránil, vytrhl jí z ruky mobilní telefon a hodil s ním o zem, a když jej poškozená zvedala, odtáhl ji za současného cloumání a tahání za vlasy na toaletu, kde ji natlačil na zem a přikázal jí, aby tam zůstala, přičemž jí bral mobilní telefon a házel jej nejprve na zem a později zadní kryt telefonu do záchodové mísy, přičemž poškozené se podařilo utéct až poté, co se vstupu do bytu začala domáhat V [REDACTED] D [REDACTED] kterou na místo přivolala matka obžalovaného, přičemž jednání obžalovaného v poškozené vyvolalo

obavu o její život s akutní stresovou poruchou, která se rozvinula v posttraumatickou stresovou poruchu z důvodu prožitých mučivých útrap, jež vyústily v několik měsíců trvající poruchu duševního zdraví, pro kterou poškozená nebyla práce schopna po dobu nejméně 2 měsíců a její psychiatrické i psychologické léčení nebylo do doby zahájení trestního stíhání 17.3.2013 ukončeno.

Pracovní neschopnost byla vystavena do 5.3.2013, když její pracovní schopnost byla zcela vymizelá z důvodu těžké posttraumatické stresové poruchy. Bez léku [REDAKCE] by práce schopna nebyla ani v omezené míře. Pro mučivé útrapy a déletrvající poruchu duševního zdraví znalci její újmu na celkovém zdraví označili za těžkou, když léčení psychiatrické i psychoterapeutické potrvá ještě nejméně několik měsíců. Trvalé následky v době vypracování posudku nebylo možné vyloučit ani potvrdit. Psychoterapie a medikace psychofarmaky byla s MUDr. Jarolínkem ukončena po 1 roce od události. Dosud přetrvávají stavy úzkosti ze samoty v bytě, nutnost svícení v nočních hodinách a nedůvěra při seznamování se a navazování vztahu s muži.

V případě obžalovaného M [REDAKCE] B [REDAKCE] se jednalo o nikoli první vědomé zneužití psychoaktivní látky v kombinaci s alkoholem, přičemž následky kombinace těchto látek na své chování znal z dřívější zkušenosti, když obžalovaný je schopen podle znalců o své vůli abstinovat od všech návykových látek.

Podle § 360 - Opilství - (1) Kdo se požitím nebo aplikací návykové látky přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustí činu jinak trestného, bude potrestán odnětím svobody *na tři léta až deset let; dopustí-li se však činu jinak trestného, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán tímto trestem mírnějším.*

Podle § 171 - Omezování osobní svobody - (1) Kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta. (3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, v písm. d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví

Zločin Omezení osobní svobody v ů 171 odst. 3 tr. zákoníku je takovým *činem jinak trestným, na který zákon stanoví trest mírnější, a proto soud postupoval při úvahách o druhu a výši trestu bude potrestáním podle sazby tohoto zločinu.*

Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, zejména k absenci jeho sebereflexe projevené v hlavním líčení. Jako polehčující okolnosti obžalované mohl přičíst, že spáchal trestný čin poprvé. Nemohl uznat, že jej spáchal pod vlivem tíživých osobních či rodinných poměrů. Jako přitěžující okolnost soud musel akceptovat skutečnost, že následky kombinace těchto látek na své chování znal z dřívější zkušenosti. Přitěžující okolností byla i snaha obžalovaného zastrašit v průběhu trestního řízení svědkyni V [REDAKCE] D [REDAKCE] která pro jejich rodinný podnik dlouhodobě loajálně pracovala a pomáhala obžalovanému v době nepřítomnosti rodičů v Praze, ochotně nejen z pracovních, ale i z osobních problémů. V [REDAKCE] D [REDAKCE] výslovně uvedla, že dne 4.6.2013, dne 31.5.2013

proběhlo seznámení obžalovaného se spisem, jí přišla SMS z telefonního čísla užívaného paní B [REDAKCE], že si neváží, co pro ní člověk udělal, že by pisatele ani nenapadlo, že může být podlá a škodit lidem. Podepsán byl B [REDAKCE]. Nelze to chápat jinak, než jako psychický nátlak a zastrašování její osoby v souvislosti s jejím svědectvím ve věci.

Od události uběhly 3 roky. Od té doby obžalovaný žije dlouhodobě v [REDAKCE]. Byla mu rodiči ukončena činnost [REDAKCE], neprodloužením pracovní smlouvy ze dne 29.3.2010 – č.l. 384- pracovní smlouva a č.l.389 – neprodloužení k 10.12.2013, č.l. 392 – mzdový výměr. Nebyl v té době postihován pro přestupek ani trestný čin. Vzhledem i k této skutečnosti senát mohl obžalovanému uložit ještě výchovný - podmíněný trest odnětí svobody v dolní polovině zákonem stanovené trestní sazby v trvání 30 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu podstatě zločinu i způsobu jeho spáchání. Podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalovaného, negativní zhodnocení jeho osoby a jeho činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytla obžalovanému důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinil spáchaný přečin, přičemž se mu tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude, a že se na obžalovaného bude hledět, jako kdyby nebyl odsouzen. Tím podmíněné odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě a podmíněné odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli trestného činu.

Běh zkušební doby, vzhledem k absenci sebereflexe značící nedostatek lítosti, empatie a ochoty řešit následek, který obžalovaný do poslední chvíle podceňoval, soud zpřísnil přiměřeným omezením, spočívajícím v povinnosti veřejně se osobně poškozené omluvit a poskytnout tak poškozené přiměřené zadostiučinění, jako podmínku osvědčení se ve zkušební době.

Podstatou přiměřeného omezení a přiměřené povinnosti jsou určité zásahy do svobody jednání a rozhodování pachatele ve zkušební době. Zejména přiměřené povinnosti, jimiž má být posíleno pozitivní konání, a proto obvykle spočívají v povinnosti něco vykonat. Půjde především o taková opatření, která umožní odstranění příčin, podmínek nebo příležitostí k opětovnému spáchání trestného činu, jehož se odsouzený už dopustil.

Podle § 48 odst. 4 písm. j) tr. zákoníku soud může jako přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uložit zejména poškozenému se veřejně omluvit poškozené a poskytnout ji tak přiměřené zadostiučinění. Takové aktivní jednání, jež bylo odsouzenému podle tohoto ustanovení uloženo, obvykle záleží jen na vlastní iniciativě pachatele a případně na jeho vhodné součinnosti s poškozenou, vůči níž má povinnost se veřejně osobně omluvit. Proto forma omluvy kromě požadavku veřejnosti není explicitně stanovena, je jen časově omezena během zkušební doby.

V rámci adhezního řízení

Ve své výpovědi na PČR dne 8.2.2013 se poškozená Mgr. M. [redacted] U. [redacted] dnes provdaná N. [redacted], žijící v [redacted], připojila s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení který ovšem nijak nespécifikovala. V hlavním líčení dne 27.1.2015 zmocněnec poškozené v její nepřítomnosti dané [redacted] a [redacted] a č.l. 343, prohlásil, že se poškozená připojuje k trestnímu řízení s požadavkem na náhradu škody s částkou ve výši 750.000,-Kč jako nemajetková újma způsobenou trestným činem a dále povinnosti nahradit ji ušlou mzdu v celkové výši 50 tis. Kč . Ačkoli je čin obžalovaného posuzován jako trestný čin opilství, nemění to nic na skutečnosti, že povaha skutku, kterého se obžalovaný dopustil, způsobila poškozené vážnou újmu na zdraví, která vyústila v posttraumatickou stresovou poruchu, jež k stále přetrvává. U poškozené se do dnešního dne objevují stavy depresivní úzkosti a fobie. Do dnešního dne navíc u poškozené stále přetrvává nespavost. Vzhledem k tomu, že dle lékařské zprávy Prim. MUDr. M. Jarolímka, lze předpokládat, že tento stav bude přetrvávat ještě několik měsíců, je návrh na nemajetkovou újmu ve výši 750.000,- Kč úměrný.

Podle § 2920 z.č. 89/2012 Sb. občanský zákoník ten, kdo je stížen duševní poruchou, nahradí způsobenou škodu, pokud byl způsobilý ovládnout své jednání a posoudit jeho následky; poškozenému náleží náhrada škody i tehdy, nebránil-li se škůdci ze šetrnosti k němu. Nebyl-li ten, kdo je stížen duševní poruchou, způsobilý ovládnout své jednání a posoudit jeho následky, *má poškozený právo na náhradu, je-li to spravedlivé se zřetelem k majetkovým poměrům škůdce a poškozeného.*

Podle § 2920 odst. 1 ten, kdo je stížen duševní poruchou, nahradí způsobenou škodu, pokud byl způsobilý ovládnout své jednání a posoudit jeho následky; poškozenému náleží náhrada škody i tehdy, nebránil-li se škůdci ze šetrnosti k němu. Protože obžalovaný je stížen duševní poruchou, způsobilý ovládnout své jednání a posoudit jeho následky, má poškozený právo na náhradu, je-li to spravedlivé se zřetelem k majetkovým poměrům škůdce a poškozeného.

Podle § 2956 vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu soud stanovil, že je obžalovaný povinen uhradit poškozené M. [redacted] U. [redacted] na náhradě nemajetkové újmy částku 100.000,-Kč. Tato výše je *spravedlivá se zřetelem k majetkovým poměrům škůdce a poškozeného.* Obžalovaný byl dlouhodobě v pracovní neschopnosti, poškozená rovněž. Pracovní neschopnost obžalovaného byla sporná svou podstatou a tudíž i délkou. Byl vyřazen z pracovního zapojení z [redacted] působící v ČR, žije ve [redacted], nedokládal pobírání sociálních dávek, jeho rodina je [redacted]. Poškozená po ukončení neschopnosti [redacted] byla [redacted]. Nyní je vdaná N. [redacted] a žije v [redacted]. I máře následku, když z popisu terapie MUDr. Jarolímek je jasné, že poškozená byla pořád hodně ovlivněna zážitkem, bála se lidí, bála se vycházet ven a opakovaně se vracela k tomu zážitku, proto ji nasadil antidepresiva. Když už to trvalo několik týdnů, bylo jasné, že to nebyla jen šoková reakce. Stále měla problém seznamovat se s muži. Toto období trvalo asi rok. Potom už byla klidnější, seznámila se s nějakým mužem.

Antidepressiva už neužívala. [REDACTED]
[REDACTED]

K ušlému výdělku poškozená nepředložila kromě vlastního zprostředkovaného tvrzení žádné písemné podklady.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená M [REDACTED] U [REDACTED] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 19.01.2016

JUDr. Milan Rossi, v.r
předseda senátu

Za správnost: Pospíšilová